

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő:

Dr. Bóhm Aladár.

Felelős szerkesztő:

Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Péter-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A nők választójoja.

Írta dr. Márkus Dező budapesti kir. ítélőtáblai bíró.

Parlamentáris államban kell, hogy mindenki, a ki a törvénynek alá van vetve, a ki annak engedelmeskedni köteles, a ki közterheket visel: beleszólhasson a törvényhozók választásába. A népképviselaten nyugodt alkotmányának elemi tétele, hogy minden teljeskorú állampolgárnak joga van résztvenni hazájá és így közvetve saját sorsának intézésében is olyképpen, hogy képviseléstől az bízza meg, a kiről felteszi, hogy érdekeit legjobban fogja érvényesíteni. Magától érteték tehát, hogy e véleménye kifejtésére minden teljeskorú állampolgárnak — tekintet nélkül nemére — módosít kell nyújtani.

Hazánkban az összes állampolgárok jogegyenlőségét nemi különbség nélkül, számos törvény biztosítja. Hogy csak egyet említsünk, a magyar állampolgárság megszerzéséről s elvesztéséről szóló 1879-i törvény közjogi szempontból nem tesz semmiféle különbséget férfi és nő között. Mindazonk a törvények, a melyek az állampolgárokat kötelezéseknek rónak, — a védkötelezettség kivételével — férfiakra és nőkre egyaránt kötelezők. Ebből pedig az következik, hogy a politikai jogoknak a nőktől való megtagadása csakis az évezredek előtt

keletkezett és azok folyamán megszokott előítéleteken, valamint a férfianak egyoldalú és elfogult gondolkodásomódján alapuló óriás igazságtalanság. A mikor tehát a törvényhozás a nőktől kifejezetten megtagadja az országgyűlési választójogot, egy sorba helyezi őket azokkal, a kik büntselekmény elkövetése okából nem bírnak választójoggal, úgyszintén azokkal, a kik kiskorúság okából vagy azért nem vehetők föl a választók sorába, mivel emelbeli fogyatkozás miatt gondnokság alatt állanak.

Ezzel pedig választási törvényünk a nőnek mindezeknél a személyeknél sokkal kevesebbre becslésűt fejezi ki. Mert hiszen a 18 éves ifjúból 20 éves korában lehet választó, de a családját a legnagyobb önfelelődozással fenntartó hitves és anya sohasem részesülhet ebben a jogban. És a legnagyobb gonosztevő, a mikor politikai jogainak újból élvezetétbe lép, ismét szabadon gyakorolhatja a "legszebb polgári jogot", mely azonban sohasem jut osztályrészül annak a nőnek, a ki talán emberi kötelességek példásan teljesíti. Mintha csak azt akarná a férfiák törvényhozó testülete ezzel feltüntetni, hogy még az erkölcsileg és szellemileg legalacsonyabbban álló férfit is akkor, a mikor az állam ügyeiben való részvételről van szó, nagyobb értékű és magasabb rendű

lénynek tekintti, mint a szellemileg és erkölcsileg legmagasabban álló nőt.

Nem igaz, hogy a nők átlagos műveltségi foka alacsonyabb, mint a férfié, és hogy ebből az okból nem ruházható fel a politikai jogokkal, különösen a választójoggal. De ha igaz lenne is, mért nem adott a törvényhozás választójogot legalább azoknak a nőknek, a kik magasabb műveltségüket oklevéllel képesek bizonyítani, ugyanolyan oklevéllel, a milyennek alapján választási törvényünk a férfianak, jövedelmükre való tekintet nélkül, megadja a választójogot? Értelmetlen és semmivel sem menthető mulasztást követett el a magyar törvényhozás akkor, a mikor annak idején nem adta meg a nyilvános élet minden terén a férfival egyenlő választójogosultságot azoknak a nőknek, a kik tudók, orvosok, tanári, tanítónői stb. oklevéllel bírnak, mikor az oklevél megszerzésének előfeltétele a nőkre és férfiakra nézve teljesen azonosak.

Téves néz az is, hogy a természet által újat a nők és férfiak egyenjogúsításának Tiszánt az ezredéves gyámság okozta, hogy a nők oly kevéssé önállóak, hogy a férfiéktől annyira függők lettek.

Igen gyakori ellenvetés az is, hogy a nők maguk sem akarják a szavazati jogot. Ez az ellenvetés,

a nők egy részével szemben alkalmazva, nem egészen alaptalan, de nyilván arra a zomorú körülményre vezethető vissza, hogy a nők átlaga, csakúgy, mint a férfié, ma még nem képes föl fogni a politikai jogok birtokának óriási horderejét és azt, hogy a közügyekben komolyan és hasznos módon résztvenni mindenkinek elsőrendű kötelessége.

A nők választójogát ellenzők táborának legfontosabb ellenérve végül az, hogy ha nőnek megengedik a politikával való foglalkozást, akkor el fogják hanyagolni otthonukat és családjukat. Ezt az ellenvetést azonban minden egyéb választásnál és érvnél jobban megcáfolják azok a tapasztalatok, a melyek oly államokban szereztek, a hol a nők több vagy kevesebb politikai joggal bírnak. E tapasztalatok mindmegannyira megegyeznek abban, hogy a nőknek politikai jogokkal való felruházása a társadalmi erkölcsre a lehető legkedvezőbb befolyással volt.

A szellemileg és erkölcsileg megérettösödött nő mindenkor sokkal biztosabb és megbízhatóbb támasza lesz a családjának, mint az alarendelt és függő helyzetben levő nő a jelenben; a szellemileg is magasan álló nőtől bizton reméljük a családi életnek a mainál sokkal nagyobb bensőségét és szilárdságát.

TÁRCA.

Lucifer dala.

Hazugság mind. A gondolat,
Mely lángész agyában fogant.
Az eget-vívó magas Eszme.
A vágy, az érzés a szivekbe,
A szó, melyet az ajkra jön.
A víg kacaj, a néma könny,
A gyűlölet, a szerelment.
Hazugság minden idelemn!

Hazugság mind. — Ez a való.
Azontúl nincs, csak puszta szó.
Az Ideál? — régen halott.
És senki sincs, csak én vagyok.
A sok istenből egy sem él.
Mammon az oltár! — s a kenyér.
A többi?! — áltató mese,
Az Ész ringatják el velem.
Ledől utamba a mi szent:
Hazugság minden odafent!

Meddő talajba...

Meddő talajba ültettem
Lelkem legszebb virágait.
Legtöbbjüket kora dér letörte
S egy-egy ha nyit — hiába nyit.

Ki hallgat ma költő dalára?
Rugó az ész, — a szív hideg.
Kenyér a jelszó! — élni, élni!
A dal ma nem kell senkinek!

Andor Gyula.

Ujkori Don Juan.

Írta Melbár Gyula.

— A FELVIDÉKI HIRLAP ERDEI SZERZŐSÉGE —

Halk, félénk kopogtatás.
Betűről esengő firkantás.
"Szabad!" Az ajtó megnyitk s egy sürin le-
fetyelozott hölgy lép az elegáns garcon-
szobába.

BENKYE (28 éves, széke fiatalbarn,
világoskék szemekkel, puha, nőies voná-
ssokkal, ruházat, nyakkendőcsokor, test-

tartás kifogástalan divathőrsé vall. A
hagyó éle siet és magánkülvilí örömet
árul el): Ah... Klottid!... hisz' ez lehet-
tlen... (Csókolja lázas hűvel a hölgy
kezűs kezét): Istennem... hisz' ez olyan
boldogság, a milyet legmerészebb ál-
maimban sem reméltem...)

KLOTTID (24 éves, magas, karcsú alak,
acséllék szemek, melyekből élszánság
sugárzik ki, az arcon melancchikus ko-
molyosság. Lassan letéte fátolyát, kalap-
ját, keztyűt és a tükör elé állva, igazgatta
haját, miközben egy nevével a fardart
regzinációjának — felelget Benkények):
Ugyan! Hát nem is remélte... pedig
honapok óta egybeez se tesz, mint két-
környörg... Az igaz, hogy nem ígertem
meg... De látja... a könyörgésné végre
mégis meg lett a kívánt eredménye...
Nos? Nem örül? — Még csak nem is örül
ügy, a mint vártam volna...)

BENKYE (átöleli, magához vonja és csó-
kolgatja nyakát és haját): Ne... ne

mondja drága Klottidom, hogy nem
örülök... olyan boldog vagyok... nem
találok szavakat se annak a kifejtésére,
a mit érzek... Ez valami ésdobtot boldo-
gosság... szinte csodálatos, hogy ilyen-
kor az ember gondolkozik is tud...)

KLOTTID (szeliden ajkára tapasztja ke-
zét): Hagyja a frázisokat... Maguk férfiak
az hiszik, hogy a nagy áldozatért,
melyet egy férj asszonyhoz hoo szerel-
menek, frázisokkal kell fizetniük... Nem,
barátom! (Ledől) egy kerevere se méla-
bús tekintet mered maga eie): Ha
lelkembe látna... egészen más gondol-
tatai támadnának...)

BENKYE (létérdel lábai eie s átöleli téré-
deit): Támadhatnak e más gondolattam,
Klottid, mint, hogy imádom... annyira
imádom, hogy ki sem tudom mondani...)

KLOTTID: Hiszen... annyiszor esküdté,
hogy végre hinnem kell. E nélkül itie-
hetnék-e? És még sem volt könnyű ide-
jőnnöm... Istennem! annyi rossz asszony

Sirolin

Ennek az óvónak és a helyes, meg-
teremtő a köhögés, vésztető, újul kezelt.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
kózhűtés, skrofulózis, influenza
ellen szüntelen tanár és orvos által naponta ajánlt.

Mithogy értéketlen utazásokat is kínálnak, kérjen mindenképp
„Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj.)

„Roche”

Ennek az óvónak és a helyes, meg-
teremtő a köhögés, vésztető, újul kezelt.

Meg kell adni tehát a magyar nőnek is a választójogot, a magyar közélet hasznára, a magyar törvénykezés elfogulatlan gondolkodásának dicsőségére!

A nők szerepe a párbaj-ellenes mozgalomban.

A nő hatalma sehol sem nyilvánultak ekesében, mint a párváldai elleni küzdelemben, és hiszem, hogy kevés azoknak a nőknek száma, a kik ettől az ügyről megvonják támogatásukat. Nem kell-e a nő szívének tiltakoznia ama barbár szokás ellen, a mely még egy szedi áldozatát? Nem kell-e a nő józan gondolkodásának felháborodnia ez őrlésűs ellen, a melyet gyakorlatba éppen az ő nevében követnek el, valójában azonban csak profánizálja azt, a mi a nőben a legtesesebb?

Leiki-szememmel láttam, mint emeli fel a mozgalomban kezét a nő, hogy zárt vessen a valódi bátorság épp oly nevétségis, mint szomorú torz-szólások a párbajnak. Hallottam, mint szól meg a nő, hírül adván a férfiaknak: *«Nem legyeketek többé vademberek a nő szolgálatára! Beszűlünk végélmére nem akarunk több vérszádot! Nem fogunk glóriát ama férfiak fejére, a kik megverednek értünk. Sokkal többre tartjuk, a kiknek inkább megbeszűlnek azok, a kiknek van bátorságuk szembeállani oly szokással, a melytől szívünk meletőlül irtózunk, a melyet megvetünk és elűzünk. Ellenben azokat, a kik ezt a minden létező hűján levd szokást fenntartani akarják, ezennüi gyáváknak tekintjük, gyáváknak, a kiknek hiányzik az erősei bátorságuk ahhoz, hogy száksanak egy elvult intézménynek, melynek rabjai. Kishűteltnek tekintjük őket, a kik megszártaknak oly nehézségűktől, a melyk szákszorosan magyát a képzeldés. Ostobáknak tekintjük, a kik nem tudják feltönni a párbaj visszaszátó voltát, foltéve persze, hogy nem tartoznak oly társadalmi osztályba, a mely gaztetteinek leplezésére akarja fenntartani a párbajt, mint remediumot. Nem ezek a mi hőseink, a mi lovagjaink! Bátornak, lovasagának szeretjük látni a férfit, de úgy, a hogy mi értelmezük az erényeket!«*

Ha így fogunk beszélni a nők, el fogják kergetni a kiserőtet, a mely a társadalmam még egyre úzi örödjü játékát. Egy lovasagban gondolkoék férfú sem fog habozni, hogy e tekintetben meghajoljon a nők kívánsága előtt. Ebben a kérdésben a nőké az első szó. Ki fog ellenkezni, ha a nő a józan ész nevében, szívbel fadókö zavakkal fognak úgyünknek harcosokat toborzani? Bizony, kevés férfú lesz, a kik küzdeni fog oly szokás fenntartására, a mely a nők szemében értéket vesztette. Ha majd győzedes női ajkak gúnny tárgyává fogják tenni a bátorságunk torzkapét: a párbajt, s a férfiak látni fogják, hogy a hódokésének az a fajtája mindentel megvetésel találkozik, hamarost el fog menni a kedvük fölé.

Adja Isten, hogy a nők mindentant óntudatra ébredjenek, annak tudatára, hogy sok férfúak élete, talán éppen azoké, a kik legközelebb állának hozzájuk, az ő kezükben van. Az ő érdekek, hogy véget vessenek ez ártkos szokásnak.

Oh mily mardosó ónvád érhetne őket, ha a balsors ügyi akárná, hogy ténénységük egy napon épp annak az életébe kerülhet, a ki drága volt nekik. Nem! Meg vagyok győződve róla, hogy az itt-ott felriadó nő nem hangzik el a pusztában. Hiszen tudom, hogy a nők méltóknak fognak bizonyítani önmagukhoz, méltóknak szép előjogaikhoz! ***

Néhány búcsúszó lapunk kilépő előfizetőihez!

Hál Istennek, nincsenek sokan. Csak néhány van annak őé, a kik lapunk további előfizetését felmondották. És vajon miért? — Kérdezted kedves Olvasó! Talán mert a szerkesztés, a lap irányával, szemléi műveléssel nincsen megelégedve? Talán téves rájuk néve a csekély 5 kor., mely félévér fizetendő? Talán mert itt van a május és vele a tavaszi gerjedelmek? Avagy talán mert szerkesztőnk bajviszetele nem tesz nekik? Miért, miért? Megsűgük Neked, kedves Olvasó. Azért, mert lapunk szerkesztése, a közélet önjektiv bírálatát, vármegyéink és városink közérdekeit mozgalmainak megfigyelését — szóval a hírlapírás nem az ő szűkület, nem az ő tetésük szerint végezzék! Mert nem alkalma-köndnek az ő egyéni, öntöz cselejköihez, mert nem szolgálják az egyéni érdekeiket. Azután meg azért, mert lapunk hasábjait nem bocsátottuk rendelkezésükre *politái* célokra a lefogott szer. választási mozgalmak alkalmával. Ezek az urak ugyanis ellejeztettek, hogy közérdeki működésünket az egyéni érdekek nem korlátozhatják és minden az irányú befolyást harózatotlan visszautasított, és megfélekedtek arról, hogy lapunk nem politikai jellegű. És ha politikai jellegű is volna, nem az ő politikai meggyőződésük szolgálnák, hanem saját meggyőződésüknek követők. Elfelejtik, hogy az előfizetés díjat a lapért fizetik, de hogy meggyőződésük pénzért nem vásárolható. A vidéki sajtó ártka ez, hogy a csekély számú olvasóközönség egy része irányító befolyást óhajtsána gyakorolni a lapszerkesztésre és a követendő irányra, hogy lealacsonyító szolgalelkűséget követel a sajtótól. Nos, ti kilépő előfizetők, e célt nálunk el nem fogjátok soha. Ha távortok, ha óntetlen, fáradságos, szinte küzdelmes munkánkat megbeszűlni nem tudjátok — Isten veletek! Ti meglesztek nélkülünk, de mi is — nélkülétek. A zászló, melyre közérdeki működésünk jelzavai rátrávk, eszben hagyini nem fogjuk. És ha esetleg az anyagi csekélység megvonása folytán ezen működés terünk meg is vonatnék tőlünk, a zászló érintetlenül marad továbbra is. Kicsinyes malicák nem kedvetlenítének el A karaván halad...

SZINHÁZ

Centurión Henry Bernstein «Baccarat» című szűmmé került színe. Ez a szűmmé mely a budapesti Vigaszínházban heteken át zúfolt házakat tudott eredményezni. És mi Eperjesen először kellett bemutatásra ívés ház előtt. Értéketlen közműny mutatókhoz közönségenkel a hitvátsos szűn-zetel szemben. A műpartól, az érdéklődés teljes hiánya nem csupán a társulat, de még a szűmmüdiátor remekeivel szemben is. «Baccarat» mindentől élett örök sikere, a sajtóban kérdémet osztatlan dicsérete, minden tárgya, aktuális jellege mind népez Eperjesen legvalóbb egyzet vel ház produkalmi Áda hangyúkn a reklámúciókat, hiszen bemélnék ez a közöny nem lep meg, megleszünk mi azt már régóta. «A szűmmé elég próz előadásban került szűn. A szereplők dicsérendű ügyekzelett, helyes foltalgással és elismerés: méltó bulgalmóndóllatták meg feladatukat. A több szereplők között kiemelendő első-orban *Hallasi Vanda*, a

ki Helén szerepét a legarabóbb részletben is kidolgozta, meglepően szabatos, megkapó alkáfást nyújtott. Dicséret illeti *Margittay Gyulát*, a ki De Chacery szerepében a közönség tetészetét nyerte el. Kisebb szerepében jó volt *Kádó* (Leibourg Charles báró), valamint a többi szereplők is.

Puták. «Orpheus a pokolban» vizg operette 4 fély. Irta Cremieux. zenéjét szerzette Offenbach J. Félg tel ház előtt eléggé jókedélyen, öszszegő előadásban ment Offenbach gyönyörű muzsikáját operettéje. *Fehér Olga* nagyon kedves Euridice volt. Ismét tanúlejt adta szép énekadásának, graciózus játékának. Egyes énekálmait a közönség zajosan megaptsolta. *Deák Gyula* Juppit-erje nagyon ügyes volt. Mókája és hamisítatlan humora mindégy élénk derűlétséget kelteket. *Vimau* Jenő volt Aristeus és Pluto szerepében. Hangja erőteljes, tista éréi; többször megtapadók Kédvessé voltak: *Reviszky Rózsa* (Diana), *Szirmai Éva* (A közölemény), *Kálhaly Anna és Kössahagyó* (Ionika (Cupido). Nagyon ügyes alkáfást nyújtottak még *Rado Sándor* Styx és *Mágasszáti János* Mars szerepében. Különböz köztelődés keltett utóbban Fehérvár-karikaturája

HIREK

* Az új főispán beiktatása. Sárosvármegye alispánja a hivatalos lap csütörtöki számban a következő meghívást teszi közzé: *«Tisztelelt tudatom, hogy ó cs. és ap királyi Feltésze Somlyó-Bárdizs volt képviselő és várm. bizottsági tag ut Sárosvármegye főispánjává legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott. Felkérem a törvényhatóság bizottság tisztái tagjait, hogy az új főispán új beiktatásá ünnepélye idejének és módóztatának megállapítása céljából folyó évi május hóban d. e. 11. orban Eperjesen, a vármegyerháza tanácstermében tartandó rendkívüli közgyűlésben megjelenjen szűvekdednek!«* Mint hírlak, az új főispán beiktatása rendkívüli fényes ünnepégek között fog végbemenni, hogy az által is dokumentáltassék a megye közönségének a kormány bizalmi emberével szemben érezték féltétszete, melyet az előbbi meggyőzőnlékek szemben megadtádni volt kénytelen.

* A miniszterelnök köszönete. Mint már annak idején meg-irtuk, a városi tanács az új kormányt kín-vezetéské al-

van a városlam, a kik jókedűven rohannak a szílenem bűnébe... hogy van az, hogy én annyit szenvedek? E pillanatban is remegek egész testemben...»

BENKÉ (fájdalmas sóhajtással): Megbánta, hogy idejött?

KLOTILD: Nem! Házudán, ha azt mondanám... Nem bántam meg. Jobban mondva: nem tudtam tovább küzdeni magam ellen... (Feje lehangyultan keblére s szeméiből nagy könnyezettek hullanak alá.) Most talán megértette...»

BENKÉ (leszokolja a könyeket): Drága Klotildom! Ne sirjon... Szeretjük egymást... Ennyi az egész... «Ő baltorsza egy dráva és szívelten férjjei kötötte öszse... a kit nem szerethet... Miért kellene egy egész életet keresztül szenvednie? Szeretjük egymást... Nos! Ez az a szűnyörögés bűn... De Isten előtt bizonyára nem az... Hígyje el...»

KLOTILD (élszántan): Csálás és árulás... Tudom... és mégis elkövettem... Nyitott szemekkel, tudatlán annak, a mit teszek, rohantam az örvénybe. Még csak az sem enyhíti gonoszságomat, hogy a következményekkel nem vagyok eléggé tisztában. Mindent tudok, mindent előre látok...»

BENKÉ: Ugyan Klotild, mire való magját rémeképekké gyötírom?... (Egészen magához vonja s csókolja ajkát, kezét.)

KLOTILD (nyugodtan): Nem magam

miatt... Én már semmitől sem félek! Pedig nem kevesebb az, a mi rám vár, mint a szűgyen... a gyalázat... azt is mondhatnám: a halál!

BENKÉ (belső borzongással): Különös kedvtelésű ilyenkor a halálra gondolni. Tudja még édes Klotild, ha minden tiltott szerelémét hallálál kéna lakolni akkor a világ már rég kihalt planéta volna... De lássuk csak! Hát hol itt a vesztély? Nemde az bizonyos, hogy soha senki sem fogja megtudni! Olyan titok az, a melyet senki emberfia se fog soha megismerni. Erre esküszöm!

KLOTILD: Híszek magának! Mi bizonyára nem fogjuk elárulni titkunkat... De azért a vesztelened erőket ott lebeg a fejünk fölött... S ez a legborzasztóbb ebben, a mi magát érthet... magáért reszketek én, nem magamért. (Szomorú félelemmel öleli át, mintha csak védeni akárná.)

BENKÉ (kissé nyugtalanul): Mit akar ezzel mondani? Engem félt? És vajon mitől?

KLOTILD: Oh tudom, hogy bátor... sőt — talán vakmerő is! De éppen ezért... késs volna éltere-halálra megverkedni értem ügy? Ebben elég vesztély rejlik... Csakhogy ennél sokkal rettenetőbb következményektől tartok... (Összeborzong és eltakarja arca két kezével.)

BENKÉ (meghökkenve): Hát ugyan mit tehetne a férje egyebet, mint hogy provokálja? Ettől pedig nem jéndük meg!

KLOTILD: Ó dráva és brutális... a szenvedély első pillanatában féktelen haragral ront az egész világra!... Olyan ember, a ki egész életén át szabad ég alatt vadásztal tölti idejét, nem igen fontolgat és látogat... Ha megutdná, hogy elárultam: habozás nélkül megölne engem, megölné önt is.

BENKÉ (kötő nyugtalanással): Tehát még csak nem is lovasag ember! Lehet-e szeretni ilyen férjet? (Tévtávan tekint maga körül): Kedves Klotild, remélem, elég óvatos volt?

KLOTILD (tompán): Eppen ez az... Úgy éreztem magam, mintha félőrlött lennék... Idejettém... valami úgy vonzott... talán maga a bűn... a háttam mögött pedig mintha valaki egész idáig követett volna... és én nem mertem hátraktarteni...

BENKÉ (nyugtalanul): Várjunk csak... Hogy is történt? (Óráját nézi, és most haróra... ilyenkor a férje a kasszinóban szokott lenni? Nemde?)

KLOTILD: Talán... Azt hiszem...

BENKÉ: És ön? Alighanem kiment volna a jégre.

KLOTILD: Nővéremnek megígértém...

Kérdéni fogja: hol jártam?... De majd csak kitalálók valámint...»

BENKÉ (kissé meggyodva): No, látja... és mégis fölösleges aggodalmakkal van tele... Nevetnem kell a maga félénksége fölött... De most már... ebből elég emint... Feledjék el... Feledjék el mindent... Ne is gondoljunk egyébre, mint szerelmünk... (Ártóli nyakát, miközben idegesen babráll a kapuskok körül.)

KLOTILD (gyengédlen élelezkék): Most már egész világosan émléskzem. Mikor eluldtam hazulról — különös dolog történt velem... valami utatlam jött... úgy ismeretlen férfi, a ki mélyen arcomba tekintett... azután elmaradt mögöttem s nyomom követett... Nem tudom miért, de így rémlik, hogy ez a titokteljes férfi valámifélegodott kém csupán... Talán a férjem... (elshap, hogy gyanút táplál.)

BENKÉ (elsápadva): Ez egészen ügy hangzik, mintha a férje detektált állított volna a háza mögé... Úgy látszik, még az embertől minden kitélik. (Foltörök s nehány lépést tesz lefelé a szobában.) De hát annyira feltétszete a tisztelt férjem?... Hísz erről sohasem szólhat nekem...»

KLOTILD (meglepetten nézi a férfi nyugtalanását): Én azt el akartam magának mondani, mert... Én legalább azt hiszem... hacsak mindez nem az én rossz lelkiismeretem látományá volt?

kalmárod tiszartatók ügydőlőte. Dr. Wekerle Sándor miniszterelnök tegnapi küldött levelerában megköszönte a tanács örvénylét, kérté önzetlen támogatását s egyben biztostta a város közönségét s a kormány változhatlan jóindulatáról.

* **Ejegyezés.** Brill Simon, nyiregyházi kereskedő úr. 29-ik éjegyete *Springer* Gizella kisasszony, Springer M. Lipót, erperijs igazgató-tanító leányát.

* **Az ügyvédi-kamarából.** Az erperijs ügyvédi-kamara ezenlé közlirte azt, hogy dr. Teöke Béla doányi ügyvédét — késmárki kir. közegegyvő történt nevezése okából, saját kérelmére — a kamara ügyvéd névjegetkéből törölte, — dr. Hirschfeld Márk ügyvédet pedig Felsővízköz székhelyeig a kamara ügyvéd-névjegetkébe felvette.

* **A Magyar Kárpátgyűlés Eperjesi Osztályának** két kiránduló-csoportja április 29-én Abos környéket látogatta meg s a nagyszámú társasággal s 9 órai vonattal legkedvesebb emlékekkel tértek onnan vissza. Majus 6-ikán, vasárnap lesz az Osztály első rendes társas-kiindulása még pedig Cseménre. Rendezők Ullárik Matyás s Vöröss Sándor Gyülekezés a városához előírt; indulás pontban 2 órakor. A gyöngyöb gyalogiánkok visszafele a vendéglős társasokcsál rendelkezőkre, s végül a központi irodában vagy a rendezőknek idejekorán jelenkenni kell. A kiindulási megterasztás! Theisz Á. útfelet elől ketet, az Osztály jelenvényeivel ellátott kis kászó fogja jelvényi.

* **Tiszviselő-telep.** Az erperijs tiszviselőnk egy régi vágya közölköd a megvalósítás stádiumához, s mennyiben a mult vasárnap tartott értekezleten elhatározták, hogy megalkajtják az Erperijs Tiszviselői Házepítő Egyesületét, melynek célja: tagjainak új családi házat építenit, melyet minden nagyobb megteretítés, előzetes költségg s életbiztosítók köteleztség nélkül — lakár fejében — bárki megvehet magának. Még a telket is az építéte ügyészei vasárhoig a meg, kiknek tetszése szerinti megvalósztandó helyen. Ezen előnyök egy a csoportos építkezés folytán biztosíthatók csupán, minek következtében a tiszviselő telep építésnek megkezdése után telepi az egyesteletre már cétalan volna, miután az újabb jelentkezőknek addig kellene még várni, míg az építkezők csoportja a 30-át újlag el nem érné. Tagja lehet az egy-

súletnek minden erperijs tiszviselő tanár, tanító, tanítónő. A tiszviselőtelep építése a közélvölényben keretét veendi, úgy, hogy az egyes lakházak már az ószre vagy legközebb a tasmra lakhatásra átvethek lesznek. Közlebbi felajánlásokokat késéssel nyújt Kapt Gyula, kol. tkep. tanár. Jelenkenni lehet még *május 6-ikan*, valamár p. d. s 3 órakor a Kolleg. I. emeleti 1. számú teremben tartásd közgyűlésben, s mikor a 10 kor. beirattási díjak is befizetendők lesznek; melynek megtörténte után az építkezés irányi lépések azonnal folyomathat tétetnek.

* **A matörök részére** kifogástalan minőségű fényképezési szerek kaphatók Eperjesen Cattarinon.

* **A kir. kth. főigazgámnaz** az intézet tornatermében tegnapi, szombaton, d. s. 6 órakor, az Al-Dunára ránduló tanulólajósagnak tanulmányi útja alkalmából, az útököltségének fedezéseire — ének- s zeneelőadással, szavalattal egybekötött iskolai ünneppet rendezte a következőképp-móddal: 1. Ének; előadta a főigazg. elnök Wick Béla tanár vezetésével. 2. Szavalt; *„Rozsgonyiné”*, Arany János-tól; szavaltá Sváb Nándor VII. o. tanuló 3. Magyar dalkor; jászta a főigazg. nek. 4. A kirándulás ismertetése. Az Al-Dunára az Al-Dunára. Vettitt-kepek bemutatása mellett előadta Jakobi Dező tanár. (Eperjesi Búdapesten, Szabadánál az Zimonyi a veterán, Belgrádonál kezdve az Al-Dunán Orsovagy és Turn-Szevering a hajóval való útkor, továbbá a híres Széchenyi-út, Galambóc vára, a Babakaj, a Trajan-út, az alduai új etornastk stb. Adaléki s Heikulesfürdő bemutatása vettitt-kepekben. A képeket az „Urania” Magyar Tudományosi Színház szolgáltatta.

* **Gazdasági-egyesületi hírek** A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület Eperjesen, május 7-ikén délelőt 11 órakor, a városnégyes nagyméretben tartja rendes tavaszi közgyűlését, a melyet megelőzőleg de 10 órakor a kisternemben igazgató-választmányi ülés lesz. — Az egyesület célszél- s munkásügyi bizottságot alakított, a melynek célja az, hogy ezt a sáfárság és égető kérdést meggyelje s az igazgató-választmánynak megfelelő javaslatokat tegyen.

* **A telefondíjazásis reformja.** Kosuth Ferenc kereskedelmi miniszter legközelebbi s legfontosabb reformjainak egyike a telefondíjazás ismerekta.

lez. Az új szabályzat értelmen előfizéti vagy alapdíj egyáltalán nincs Van azonban egy egész gimnázium beszelégeti díj, mely az előfizetés alapjául szolgál olyképp, hogy minden telefonbirtokos előirányozza a beszelégetés számát s ellenk sorozata az egyszerű beszelégeti díjja fogja megadni az évi előfizéti összeget Ezei előmozdítja azt, hogy a telefont kevésbé használó üzletmekre s magánosok is beszereshetik a méréseket használt árányában álló ceskély díj ellenében. Nyilvános álomásokok, kávéházakban s vendéglőkben telefonautomatákat fognak felállítani.

* **Fényképezési sötét-kamrárt** rendezet be Cattarinó Sándor fényképezési cikkeik s gépek rakttára Eperjesen s azt a t. matöröknek — nem-vásárlóknak is — ingyenes használatra engedti át.

* **A lakocnyia amazónja.** Érdékes látványinak volt tanúja a mult napokban az ajtoskodó búcsús-nép. A nagytemplom előtti piacterben a lakocnyia két kotfaja, *Macsuga Andráne* s *Póloha Istvánné*, néps skandalumon rendezett a búcsús-népek nagy épülésére. Valami 50-telebe vágoz dolgon összelalakoztak s nem a legkíméletesebb hangon s modern hanyátek magya szemére viselt dolgaikat. *Macsuga Andráne* egyszerű érzékenyebben találta megértetni Polánét, mire az okóre kapta a levelemzőt kanalat s úgy vágtá vele feje *Macsugánét*, hogy azt nyomban elborította a vér. *Macsugáné* erre sóros-pohárral válaszolt, majd ószekkapcsokdokat s tépatátek egytmást, míg csak a körülállók nem választoták két óket. Később azonban újra ószavellakodtak, a miből megrint verekedés támadt, úgy, hogy a rendőrség volt kénytelen a két harcaskodó kofa-amazon pártfogással venni.

* **Tennisz-rakettek, labdák** stb kaphatók *Theisz* Armin díszmúter-ü, gyermekjáték, fegyver- s hangszór-aktáktáron Eperjesen, Főutca 58 sz.

* **A zsebéra.** Majus 1-jén, a munkás-ünnepp napján a helybeli munkások nagy része a Fioelgelet kerterben ószegyülékezt s azt munkásünnepet tartottak. Az ünneppie bejelezése után egyik jelenlévő nyomdász nagy meglepetésére észrevette, hogy zsebéraja eltűnt. Gyanyiba fogott egy asztalos-munkást, a ki meggyánstítás élénki elemként tiltakozott, majd a nagy kavarodásban hirtelen eltűnt. Kutatására indultak s tényleg ráta is akadhat: a kert egy féléres helyén egy faággon ott lógott a zsebéra. Hamarosan levágták s éleségetik kezdtek, a mi sikerrel is. Majd futásban indult az óngyilkos jelölt, de a közleplező rendőr letartoztatta s a városárahá bekiészte.

* **Nátha s köhöges gyórtör ismet** az emberséget. A természet azonban nem hagyott el teleltől élelven benutnit s többnyire gyóztort adott ezen betegségek ellen. Melyek közűl a leghatásosabb s leggyorsabban segít a *„Sirolin-Rocher”*. Ezen kellemes ízű, teljesen mérgementes szert megszűnteti a náthát s köhögest, sőt súlyosabb természetű tüdőbajit is a legrovidabb időn belül; eneli az ótvágyt s indiekt útja a testűlyst, s ott, hol a betegségnél áll mutatkozott, az ezen szer rendszeres használata mellett szintén elmúlik. Ennélfogva a *„Sirolin-Rocher”* különösen a jelen időszakban egy család- né s hiányzósk, hogy a kedzeteleges tüdőbűrtalmi is használva, annak továbbterjedését megszüntesse. Ezen szer kapható minden gyóztortárházban.

* **Kiskörökó kivándorlása.** A határszél rakpányon jelentéshőterült a belügyminiszter, hogy a legtöbb törvényhatárság figyelmen kívül hagyva azon rendeltetkezéseket, melyek a 15 éven aluli férfémmelyek s kisköröz súzermelyek kivándorlására vonatkozunk s többnyire akként informálják a kívándorlóli száneközöket, hogy határszél bizonyítvány nem kell. A nélkül pedig

a határszelen visszaraktják, sőt visszatűdk a kiskört, a mi sószkör költészet kerűl. Ezzel felszűrtja a belügy-miniszter a határszélakat, hogy a rendtelekhez szigorúan alkalmazkodjanak s a határszél bizonyítvány szükségessége az útfeleké kivándorlóli figyelmeztessze a kisköröket vagy azok kíséretét.

* **Járványok.** Eperjesen apr. első felében ismét két új hasi-hagymás megbetegedést történet. Rönszölő-torlokó egy-egy megbetegedési esettel, előfordult Kiszeben, Felsőca, Zsálmány, Tapolyársapatak közegekben, — továbbá 8 kanyaró eset Felsőkanizsban s 8bányimány eset Frisen.

* **Érdékes kettős eskűvő.** Eredeti előzsménye van egy kettős eskűvőnek, melyet e napokban ünnepekelt a fővárosban. Egy fiatal mérnök, a ki többfele építkezési munkálatra vállalkozott, munkás-sztrájk miatt anyagi zavarokkal küzdött. Egész vállalatát megadókó olaynyira, hogy kénytelen volt műzaki vállalatot felosztatni. Irodájában a többök között egy tehetséges fiatal mérnök volt főmunkatársa, a kitől a személyzet elbocsátása alkalomán könyzerve búszozott Szamorai szvelni tiz szobájában a letort vállalkozó, mert anyagi romlásra egyáltalán megosztotta őt ideáljától, egy szép, fiatal leánytól s így kitűzött házasságnak megtartását is Kétségbeesett hangulatú azonban egy órműrű hírtelen megváltoztatta. Volt munkatársát ügyvezető *Török* bankháznál Budapest, Terék-úrtól 46. szám alatt, a szerencse egy nagy főnyereményhez juttatta s ennek alapján előtt volt főnökhez onnan ajánlatta, hogy tökéletes társas viszonyt létesítsen egymás közűl. Egyáltalán ez is bejelentette, hogy főnöké menyasznyaik fiatalabb nővérét keresi s megkéri. Minden simán ment: az új vállalkozó alapltása a leánykerés és az ezt követő kettős eskűvő. Mind a szerencsét a *Török* A. T. Tsa bankházában (Budapest, Terék-úrtól 46.) vásárolt szerencserejségjé idéte elő.

== TÖRVÉNYSZÉK. ==

Súlyos testi-sértés. Hromadá János parasztagrda ószszelakozott Bednár Jánosra a miatt, mert utóbbi valami ósnny miatt Hromadánk fárt egy alkalommal elverte. A szóváltás során ószszakelt a korcsomában s a verekedés Bednár súlyos megsebesüléssel végződött. Hromada ugyanis bicskát rántott, mikor pedig ezt kezéből kicsavarták, a korcsma falán függő inga-fővárak óráslýly szakkoltta le s vele Bednár fejét betörtte. Az erperijs kir. törvénszék büntető tanácsa e napokban Hromadát testi-sértés miatt kéthavi fogházbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

A repűli pocter. Annak idején részletesen megírtuk a repűli pincer esetét. Tavaly, ósz táján történt ugyanez, hogy Burján György s Huschek Nándor a Gellett-féle Nemzeti szálló-vendégölnek emeleti helyiségében nagy marit csaptak. Társaságukban volt a felszóváltó pincer és egy pincerlánya is. A pincer az itakoltól becsléppit és az egyik vendéggel gorbomáskodni kezdett. A mi azután történt, titok marad. Az esemény folytatása azonban az, hogy a gorbomáskodó pincer merész hajálással az emeleti ablakon át az utcára repűlt s ószsötört csontokkal elterűlt a közöveten. Burján s Huschek ellen megindították a bünbűvő eljárást súlyos testi-sértés miatt, mert a pincer 20 napon belül gyóvűlyt sérűletesét szenvedett. Az erperijs kir. járásbírósg a vádlottakat bünyzetőkön hiányában felmentette. A sérűt pincer már maga sem emlékeztetett vissza az eset részleteire ittasságában, s a tárgyalás alkalmával tett vallomása szerint nem tartja kitárásgát, hogy saját véglátessége miatt, ittasságában kiesett az ablakból. Az erperijs kir. törvénszék büntető felebűvtető tanácsa az elsőbírói bírósg felmentő ítéletet e napokban helybenhagyta.

== Kiáltás a szerkesztőséghez. ==

BENKÉ (szétvonja a függvényeket s gőpelé kitekint): Sötét van odakint, az ember semmit se lát. De mi jut ezembe? ... Ha csakugyan magáendetéki lett volna, a kit az ura bírelt fel ... akkor ...

KLOTILD (mindjobban elesodálkozik): **Ákkor?**

BENKÉ (elsápad): **Ákkor** egyenesen a kassznóba rohant, hogy az urának mindent elmondjon ...

KLOTILD (mereven nézi): De mi baja lett ügyeztet?

BENKÉ (egészen kitör rajta a félelem): Mondhatom, szép mulatságnak ígérkezik ... Természetesen a tisztelt férje egyenesen lecsap ránk s a milyén vadállat ... se szó, se beszéd ... lelő bennünket. (Az atjóló rohan s kétszer is ráfordítja a kulcsot a zárra.)

KLOTILD (időes kacagásba tör ki): De barátom ... hisz magameg van remélve ...

BENKÉ (érettelet nyugalommal): Ah, cseppet sem ... Miért is volnék? De látja édes Klotild, nécs kiáztára a lehetősége annak, hogy ez valóban így van, a hogy előmondta és órűlt oszobásgat volna így behorhánna a saját vesztükbe ... (Odaűl Klotild mellé s reszetkeg kézzel kapcsolja be azt az egy-két kaput, a melyet innen sikerűlt kinyitnia.) Tegyük fel, hogy csakugyan attól kell tartanunk ... hogy az csakugyan magáendetéki volt ... akkor ...

én úgy hiszem — az okosabbnak engemdi kell ... ki kell térni a baj elől ... Nem várhatjuk be, a mi ... Lássuk csak ... Nincs egy félórája se, hogy idejött ... még talán nem késő ... Halasszuk el ezt az édes tétért a tétért eméskorra ... Holnap — vagy holnaputánra. Mindenesetre akkorra, a mikor az az ákorozott magáendetéki-iv nem fogja kismérni ... Várni fogom ... De ma! Ez késő órrűltség volna. (Lázás sietséggel nyújtja át kalapját, kezűtyűt.)

KLOTILD (megzavarodva áll föl s tétován igazítja hajára kalapját, aztán lassan felhuzza kezűtyűt is, mintha csak mulatná a fiatalember félelem. Aztán fogva mosolygva s egykedűvöléssel): Tökéletesen igaz van ... (Indul az ajtó felé.)

BENKÉ (kapkod, kereszt alapját s félótdíjót): Vájon! Csak nem hagyhatom egyedűl ...

KLOTILD: Dehogy nem! Mire való volna ... Hisz ez fokozná a vesztét ... Csak maradjon ... Kitalálók magam is ... (gyorsan kirohón az ajtón s futva halad le a lépcsőkön; mikor leér, visszatéklint s sídeségen elcaagja magát): Csakugyan szót fogadott ... Nem akarta fokozni a vesztét! (Megkönyöbűlten sóhajt fel.) És ezért az emberét gyótdöttem annyí álmatlan éjszákant! ...

Kiáltás a szerkesztőséghez.

